

[Undervisningsministeren.]

griber Hjemmenes Ret. Jeg tror, det er klogere at benytte jævne Udtryk om de Ting, der drøftes, end at stille sig op paa de Højder, det ærede Medlem enkelte Gange i Gaar kom op paa, for det er der ikke noget Grundlag for i de tilstedeværende Forhold.

Det ærede Medlem spurgte, hvorfor Bestemmelsen i Forslaget om, at Præsten paa de Steder, hvor han ikke er Medlem af Skolekommissionen, skal have Adgang til at udtale sig om Undervisningsplanen, ikke gælder for København. Begrundelsen for, at denne Ændring er kommet ind i Forslaget her i Modsætning til tidligere Forslag, er den, at der er en Del Præster, der ikke bliver Medlemmer af Skolekommissionen, fordi de ikke er valgbare eller af anden Grund, men da disse Præster har Tilsyn med Religionsundervisningen i Folkeskolen paa Landet, har jeg ment, at det maatte erkendes at være rimeligt, at de fik Adgang til at udtale sig om Undervisningsplanen for de Skoler, hvor de har Tilsynet. Det ærede Medlem husker formodentlig, at i den Tilsynslov, som han og jeg har været med til at gennemføre, har Præsterne i København intet Tilsyn med Religionsundervisningen, og derfor vilde det være af en ganske anden Karakter og tillige en Ændring i den Tilsynslov, som blev vedtaget med Tilslutning fra et stort Flertal her i Rigsdagen for faa Aar siden, hvis man i Forslaget her vilde ændre den Stilling, som Præsten i det hele taget har i Spørgsmaalet om Tilsyn med Religionen, og det vilde blive Tilfældet, hvis jeg fulgte det Ønske, som det ærede Medlem i Gaar fremsatte. Altsaa, naar det ærede Medlem spørger mig, hvorfor Præsterne i København har en anden Stilling, end Præsterne paa Landet har med Hensyn til Tilsynet med Religionsundervisningen, saa siger jeg til det ærede Medlem, at det har de ifølge den Tilsynslov, som vi begge to her i Rigsdagen har været med til at vedtage.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen siger derefter, at Lovforslaget her tilsigter en vis Ensretning. Det er nu ikke noget synderlig originalt Paafund, dette med at sige: Ensretning — det er der nogle Mennesker, der har meget let ved at sige, naar der tales om Skole. Baggrunden for det ærede Medlem til at sige Ensretning om dette Lovforslag søger han i, at Minimums-Timetallet er sat ens for Landsby- og Købstadskoler. Jeg havde ikke tænkt mig, at det ærede Medlem vilde bebrejde mig Ensretning, naar Ensretningen gik ud paa, at et højt Timetal for Landsby-

skolen blev nedsat, saaledes at det kom paa lige Fod med det, der krævedes i Købstadskolen. Det, der her er sket, er nemlig, at Timetallet for Landsbyskolens Vedkommende er nedsat i Forhold til tidligere Forslag fra 6 720 Timer til 6 480 — det, som har været krævet og stadig kræves i Byskolen. En Ensretning, der gaar ud paa at imødekomme det ærede Medlems Synspunkter, kan jeg da ikke tage som en Anklage mod Forslaget. Naar det betyder en Nedsættelse i Forhold til det oprindeligt foreslaaede, kan det da formentlig ikke være imod det ærede Medlems Synspunkt.

Det ærede Medlem mener, at de lokale Skolemyndigheders Virkeomraade er for stærkt begrænset, bl. a. ved Bestemmelserne om, at Smaa børn kun maa have 4 Timers Undervisning daglig. Jeg tror, at Bestemmelsen om, at Smaa børn skal have færre Timers daglig Undervisning, vil faa Tilslutning i alle Kredse Landet over. Alle er enige om, at det er urimeligt at tage et 7 Aars Barn, som har gaaet fri og frank omkring, ind i Skolen og forlange, at det skal sidde paa Skolebænken 6 Timer. Derfor tror jeg ogsaa, alle vil være enige i, at skal der i en Lov gives Regler om Timetallet, saa maa disse bl. a. gaa ud paa at sikre, at Smaa børn ikke skal være længere i Skole, end det er foreneligt med Barnets Sundhed og med, hvad Forældre overalt i Landet anser for rigtigt.

For de store Børn kræves der for de 3 sidste Aarganges Vedkommende et Timetal paa mindst 960, og i Forbindelse hermed er Spørgsmaalet om den vestjyske Skoleordning blevet rejst: om den kan bestaa med denne Lovs Bestemmelser, om det vil være muligt at fortsætte paa samme Maade som hidtil med Tilrettelæggningen af Skoleundervisningen i en Del vestjyske Kommuner. Jeg har ved mange Lejligheder udtalt, at jeg anser det for ønskeligt, at Børn, der har Betingelser derfor, ogsaa deltager i praktisk Arbejde i Hjemmet i den Tid, de gaar i Skole, men jeg har ogsaa sagt, at der rundt om i Landet bliver flere og flere Hjem, som ikke har noget nyttigt Arbejde at sætte Børnene til, og naar Udviklingen gaar i den Retning, bliver det maaske vanskeligt at opretholde den rene vestjyske Skoleordning, hvorefter Børnene slet ikke gaar i Skole om Sommeren, medens de gaar i Skole 6 Timer hver Dag om Vinteren. Naar Forældrene ikke har noget praktisk Arbejde til deres Børn i Hjemmet, vil de ikke finde det rimeligt, at Børnene ikke skal gaa i Skole i et halvt Aar, og derfor maa der nødvendigvis tages Hensyn til Forholdene